

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący)
SSN Marek Pietruszyński (sprawozdawca)
SSN Waldemar Płóciennik

Protokolant Kamila Zacharz

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej
w sprawie **K.C.**

skazanego z art. 190 § 1 k.k., art. 217 § 1 k.k., art. 216 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na rozprawie w dniu 22 stycznia 2026 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

z dnia 9 lutego 2024 r., sygn. akt IV K 291/22,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o
karze łącznej ograniczenia wolności i sprawę w tym zakresie
przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi-Północ w
Warszawie do ponownego rozpoznania.**

Marek Pietruszyński

Piotr Mirek

Waldemar Płóciennik

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie, wyrokiem nakazowym z dnia 9 lutego 2024 r., sygn. IV K 291/22, uznał oskarżonego K.C. za winnego popełnienia trzech przestępstw:

1. z art. 190 § 1 k.k., wymierzając za nie karę 10 miesięcy ograniczenia wolności;

2. z art. 217 § 1 k.k., wymierzając za nie karę 8 miesięcy ograniczenia wolności;

3. z art. 216 § 1 k.k. wymierzając za nie karę 5 miesięcy ograniczenia wolności.

Wymierzone kary każdorazowo polegać miały na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Następnie Sąd, na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. wymienione kary jednostkowe połączył, wymierzając oskarżonemu jedną karę łączną 2 lat ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Od przedmiotowego wyroku nakazowego obrońca wniósł sprzeciw, ale wobec jego cofnięcia przez oskarżonego, wyrok ten uprawomocnił się w dniu 8 stycznia 2025 r.

Wyrok ten, w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze łącznej, został zaskarżony kasacją Prokuratora Generalnego skierowaną na korzyść skazanego.

Skarżący zarzucił rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., polegające na wymierzeniu kary łącznej ograniczenia wolności powyżej sumy kar jednostkowych i wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Argumenty prawne podniesione w kasacji, wskazujące na rażące naruszenie prawa materialnego, okazały się zasadne w stopniu oczywistym.

Z art. 86 § 1 *in principio* k.k. wynika, że górną granicą możliwej do orzeczenia kary łącznej jest suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Nawet uwzględniając, że przepis ten pomiędzy czasem popełnienia przestępstw (18 grudnia

2021 r.) a momentem procedowania przez Sąd Rejonowy, uległ nowelizacji (z dniem 1 października 2023 r.), wspomniana zasada nie straciła na aktualności.

Wobec wymierzenia oskarżonemu za poszczególne przestępstwa kar jednostkowych 10, 8 i 5 miesięcy ograniczenia wolności, możliwe było, wobec spełnienia warunku z art. 85 § 1 k.k., wymierzenie kary łącznej ograniczenia wolności w wymiarze nieprzekraczającym roku i 11 miesięcy, co wynika z zsumowania wymiarów wskazanych kar jednostkowych – nie zaś 2 lat, jak przyjął orzekający w sprawie Sąd.

Obraza art. 86 § 1 k.k., jest rażącym naruszeniem prawa i ma istotny wpływ na treść orzeczenia, jako że w wypadku wydania wyroku łącznego skazany ponosi dolegliwość inną niż została przewidziana w ustawie, albo zbyt łagodną albo – jak w niniejszej sprawie – zbyt surową (por. wyroki SN: z 13.10.2016 r., IV KK 176/16; z 21.04.2021 r., III KK 112/21).

Ze względu na ziszczenie się koniunkcji przesłanek wymienionych w art. 523 § 1 k.p.k. prawomocny wyrok podlegał w zaskarżonej części uchyleniu, a sprawa w tym zakresie – przekazaniu Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie do ponownego rozpoznania, w celu wyeliminowania stwierdzonych, opisanych powyżej uchybień, i orzeczenia na nowo kary łącznej według zasad określonych w ustawie karnej.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.

Marek Pietruszyński Piotr Mirek Waldemar Płóciennik

[WB]

[r.g.]